

3249 Eneste Ved. af Lovf. ang. Omordn. af Stutterieret paa Frederiks. m. m. 3250

det Hele taget bliver Anstalten ikke, dreven, som den bør drives, naar den staar saaledes hen, og man maa forudsætte eller forudsæ, at det kun er for en ganske kort Tid, den bestaar. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale det ærede Thing at vedtage de Forslag, der af Flertallet ere stillede under Nr. 2—6, som gaa ud paa det Samme som det, der nu er vedtaget af det andet Thing. Jeg beflager, om det derved vil bevirkes, at Stutteriet bliver nedlagt; men paa den anden Side finder jeg det ogsaa aldeles rigtigt, at der skal en Gode paa Sagen, og saa vi den ikke nu, kan jeg ikke tænke mig, at vi kunne faa den bedre til en anden Tid. Jeg har heller ikke aldeles opgivet Haabet om, at der endnu — skjøndt der ikke foreligger Noget i saa Henseende — kan fremkomme Tilbud om at overtage Stutteriet paa de nu af det andet Thing vedtagne Betingelser; men i ethvert Tilfælde vil jeg under Forudsætning af, at Thinget vedtager Flertallets Endringsforslag, tillade mig at opfordre den høitærede Minister til at modtage Loven og saa se at gennemføre den paa den Maade, han anser for den heldigste.

Seel. Jeg har ikke Meget at sige til de Ord, hvormed min og de to andre med mig, enige Udvalgsmedlemmers Stilling til Sagen er motiveret i Betænkningen. Vi have ikke fundet tilstræffelig Grund til at fravige, hvad der blev vedtaget ved Sagens forrige Behandling her i dette Thing, vi have ikke fundet det passende eller rigtigt at kræve et større Bidrag af de Mænd, der have tilbudt med betydelig Opoffrelse at overtage Stutteriet, end det, som de selv oprindeligt have tilbudt, og vi kunne ikke finde det rigtigt, at der ved denne Lov er grebet Leilighed til at faa indsat en Bestemmelse om, at ikke blot de Eiendomme, som vedrøre Stutteriet, men ogsaa Avlsgaarde, som staa i fjernere Forhold dertil, og som først blive disponible efter Udløbet af 12 Aar, skulle sælges. Men af afgørende Vigtighed for os har det været at

erfare, hvilken Virkning det vilde have, naar Lovforslaget blev vedtaget, saaledes som det er foreslaaet af Flertallet i Fællesudvalget, og som jeg erfarer, at det er vedtaget i det andet Thing, om nemlig de Mænd, som vare traadte sammen for fremtidig at ville føre Stutteriet frem, vare villige til at gjøre det paa de Betingelser, som af Flertallet vare foreslaaede, og som nu ere vedtagne. Efter at have indhentet Oplysning herom have vi modtaget et bestemt Svar derhen, at disse Mænd ikke ville se sig istand til at gjøre Tilbud om en fremtidig Overtagelse af Stutteriet paa andre Bilkkaar end dem, som bleve vedtagne ved denne Sags forrige Behandling her i Thinget. Dermed vil jo Sagens Skæbne, forekommer det mig, hvis vi gaa ind paa, hvad der nu er vedtaget af Folkethinget, for Stutteriets Vedkommende være afgjort. Istedetfor at faa en Lov, der skulde sikre den fremtidige Bestaaen af Stutteriet, ville vi faa en Lov, hvis praktiske Følge bliver den, at paa Lørdag vil Stutteriet ophøre at bestaa som Statsinstitution eller at drives for Statens Regning, i Forbindelse med en Bestemmelse om, at nogle Eiendomme skulle sælges, Hilerødsholm og hvad dertil hører, i 1872, og de to andre Gaarde, naar Forpagtningen for deres Vedkommende er udløben, hvilket jeg tror er om 12 Aar. Under saadanne Omstændigheder, da det forekommer mig, besynderligt, at en Lov som angaar Omordningen af Stutteriet, ender med at blive en Lov, der bestemmer, at det skal nedlægges om nogle Dage, og da Loven desuden i Tilgift har faaet en Bestemmelse om, at forstjellige Eiendomme skulle sælges, har jeg troet, at der var Anledning for Thinget til at fastholde det Standpunkt, det tidligere har indtaget, hvoraf Følgen ganske vist vil blive den, at vi ikke faa nogen Lov om Stutteriets Omordning, men hvoraf der dog paa den anden Side ikke følger, at dette skal nedlægges, idet vi saa have tilbage Bestemmelsen i Loven af 1862 § 8, som siger, at Stutteriet paa Frederiksberg bestaar fremdeles indtil videre. Det